

Nr 292.

Av herr **Westman m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.*

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande föreslås att Första och Andra livgrenadjärregementena i Linköping skola sammanslås till ett regemente. Mot detta förslag tala starka skäl av olika slag, som vi här i största korthet önska framhålla.

De nuvarande regementsförbanden utgöra den fasta stommen i försvarsorganisationen. I den allmänna värnpliktens tidevarv består ett samband mellan värnplikten och organisationens omfattning, som icke kan uppgivas. Så länge den allmänna värnplikten är det nationella försvarets grundval, kan man icke beskära infanteriregementenas antal efter godtycke.

Av de båda livgrenadjärregementena, som nu föreslås sammanslagna till ett, leder Första livgrenadjärregementet sitt ursprung från de båda fänikor Östanstång och Västanstång, som redan under den äldre Vasatiden uppsattes i Östergötland, och Andra livgrenadjärregementet är en direkt fortsättning av Östgöta ryttare, som uppsattes i slutet av 1530-talet. Genom det ständiga knekthället och rusthållsinrättningen blevo de båda östgöta-regementena alltmera rotfästa i de olika delarna av landskapet. Trots sitt samband med samma landskap ha dessa båda regementen helt olika historia på grund av sitt olika ursprung som infanteri och kavalleri. Sedan den allmänna värnpliktens införande har sambandet mellan vardera regementet och vissa delar av landskapet starkt framträtt. Det kulturella värdet av detta samband mellan regementet och bygden får icke underskattas. Det har stärkt samhörighetskänslan inom regementet och bidragit till att öka dettas militära värde.

Skulle nu ett av dessa regementen försvinna, kommer detta att medföra olägenheter av flerahanda slag. Ur militär synpunkt har det givetvis varit till stor fördel, att tvenne infanteriregementen hava varit förlagda till samma plats. De kostnader, som eljest äro nödvändiga för att åstadkomma övningar i brigadförband och som hindrat dylika övningar i önskvärd utsträckning, ha i detta fall icke behövt ifrågakomma. Ur strategisk synpunkt är Linköping en synnerligen lämplig förläggningsplats, och en i Linköping mobiliserad brigad skulle utgöra ett betydelsefullt skydd för Norrköping och Vikbolandet, som måste anses vara starkt hotade i händelse av ett fientligt landstigningsförsök. Erfarenheten har visat, att det ur utbildningssynpunkt är fördelaktigt, att flera förband äro förlagda på

samma plats. De lokala övningsförhållandena äro i Linköping gynnsammare än på de flesta andra ställen i landet. Förutom det i och för sig lämpliga övningsfältet i Linköping står på ett avstånd av 4,2 km. övningsplatsen vid Malmen till förfogande. Samarbeta med flygstridskrafter kan vidare i Linköping komma till stånd i större utsträckning än på de flesta andra platser i landet. De båda regementenas nyuppförda kaserner äro de mest tidsenliga i landet. En förläggning, såsom i Kungl. Maj:ts proposition förutsattes, av Göta ingenjörkår till den ena av dessa kaserner torde icke innebära ett tillbörligt utnyttjande av denna.

För de värnpliktiga själva och för deras anhöriga är det en stor förmån, att värnpliktstjänstgöringen får fullgöras i närheten av hemmet. I händelse av ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag bleve detta omöjligt för många av Östergötlands värnpliktiga. Då i Östergötland infanteriregementenas antal föreslås minskat till hälften, men samma proportion icke bibehålles för landet i dess helhet, och då regementsindragningarna enligt Kungl. Maj:ts proposition skulle hårdare drabba östra och sydöstra Sverige än de västra och norra delarna av landet, är det uppenbart, att de värnpliktiga från vissa delar av Östergötland skola få sin tjänstgöring förlagd till infanteriregementen utanför provinsen, sannolikt på betydande avstånd från hemmet.

Med stöd av vad vi ovan anført, få vi vördsamt hemställa,

att vid upprättandet av ny försvarsordning måtte iakttagas, att båda livgrenadjärregementena bibehållas å deras nuvarande förläggningssort i Linköping.

Stockholm den 17 mars 1925.

K. A. Westman.
Brobygård.

David Pettersson.

Th. af Ekenstam.

G. A. Björkman.

Ivar Anderson.

Erik Nylander.